No. 62

BREDASCHE Staat-, Letterkundige Nieuws- en Wetenschappelijke COURANT.

Dingsdag den 13 Maart.

BEKENDMAKING.

De GOUVERNEUR der PROVINCIE NOORD-BRABAND, overwogen hebbende de missive van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad, *ad interim* belast met de directie van het Departement van Binnenlandsche Zaken, van den 14den December ll. jl. A. 2e Afd., 1e kenn., te kennen gevende, dat bij besluit van Zijne Majesteit, van den 5den dier maand, no. 60, aan Doctor *W. F. P. Kiehl*, wegens een door denzelven aangeboden Werkje, getiteld: *aanwijzing om aan Cholera Zieken eene daadelijke en doelmatige hulp te verleenen*, als een blijk van Hoogstdeszelfs bijzondere goedkeuring, de Zilveren Medaille van de eerste grootte is toegekend, en dat Z. H. E. G., bij hetzelfde besluit gemagtigd is, om aan de Gouverneurs der onderscheidene Provincien, een toestel te doen toekomen, zoo als hetzelve in het werkje van den Heer *Kiehl* beschreven is, ten einde de openbare autoriteiten, bestuurders van gestichten van liefdadigheid, gevangenissen, hospitalen en zelfs bijzondere geneeskunst-oefenaren en particulieren, in de gelegenheid gesteld worden, om door eigen beschouwing en beoordeeling te beslissen, of en in hoeverre zij zich zoodanige toestellen zouden behoeven aan te schaffen of het gebruik daarvan dan wel bevelen.

Gezien de missive van Heeren Burgemeester en Wethouders der stad *'s Hertogenbosch*, van den 28sten Februarij jl., no. 107.

Heeft goedgevonden en verstaan, ter kennis te brengen van alle openbare autoriteiten, bestuurders van gestichten van liefdadigheid, gevangenissen en hospitalen en van geneeskunst-oefenaren in deze provincie, alsmede van de ingezetenen derzelve, dat het hiervoor bedoelde toestel, is geplaatst ten stadhuize te *'s Hertogenbosch*, in het lokaal alwaar de toegang is tot onderscheidene bureaux, alsmede tot het zoogenaamd groot kollegie, en dat hetzelve door hen, aldaar dagelijks kan worden bezigtigd, des voormiddags van *tien* tot *twaalf* ure.

En opdat een ieder hiervan kennis drage, zal deze in alle steden en gemeenten dezer provincie, worden afgekondigd en aangeplakt, daar zulks te doen gebruikelijk is; en wijders in de binnen de provincie uitkomende nieuwspapieren worden geplaatst.

's Hertogenbosch, den 2den Maart 1832.

De Gouverneur voornoemd,
A. baron VAN DER BOGAERDE.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 12den Maart.

Het heeft Z. M. bij besluit van den 1sten dezer, no. 20, behaagd te bepalen, dat de voorschriften, vervat in de besluiten van den 10 februarij en 15 mei 1831, nos. 64 en 20, nopens de tijdelijke kortingen op de traktementen, pensioenen enz., te rekenen van den 1 januarij ll., voorloopig buiten toepassing zullen blijven.

— Zr. Ms. stoomboot *Surinamen*, is den 7den van de Schelde naar Helvoet vertrokken, om, zoo men vernam, aldaar den russischen gezant, graaf *Orloff* aan boord te nemen en naar Londen over te brengen.

— Berigten uit Vlissingen melden, dat laatstleden donderdag zeven belgische deserteurs van de voorposten in West-Vlaanderen aldaar zijn aangekomen, geheel gewapend en van alles voorzien. Zij klaagden, even als vroegere, over slechte betaling, voeding en krijgstucht, en verzekerden dat veelen hunner makkers volgen zouden, zoo de gelegenheid maar eenigzins bestond. Uit belgische berigten blijkt, dat deze zeven manschappen tot het vierend legioen behoorden en te Yzer-Hekken te zamen op wacht gelegen hadden en van daar gedeserteerd waren.

In dezelfde berigten uit Zeeland wordt verzekerd onwaar te zijn, hetgeen *l'Emancipation* van eene ontmoeting van de wederzijdsche voorposten op de grenzen (*zie ons no.* 58) gemeld had. Intusschen schrijft nu de *Gazette van West-Vlaanderen*, dat er laatstleden donderdag op de uiterste grenzen te Watervliet, bij Bouchante, werkelijk geweerschoten gewisseld zijn, veroorzaakt door het overschrijden der grenzen door een van de wederzijdsche patrouilles, uit welke oorzaak mist het erkennen der grensscheiding belet had. Er was overigens niemand eenig leed bij wedervaren.

— In Zeeland klaagt men zeer over het drukkende, dat de nieuwe vastgestelde accijns op de steenkolen voor de inwoners van dat gewest hebben zal; door de nabijheid van de zee en de groote binnenwateren, heeft winter en de koude er strenger dan elders; alle brandstoffen, als turf en hout, zijn er schaars en hoog in prijs; de steenkolen zelve zijn duur, en men berekent, dat het de gewone gezinnen en de tegenwoordige stedelijke impost, het hoofd kolen van 16 mudden, aldaar ruim twintig guldens alleen aan belasting zou kosten.

— In België beginnen de oogen hoe langer hoe meer open te gaan, en wordt de afgrond gezien, waarheen de revolutie de natie geleid heeft en in welks diepte zij meer en meer verzinkt. Ter gelegenheid van het gerucht, dat de afgevaardigde *de Robaulx* zou aftreden, zegt het *Journal d'Anvers*, dat dit lid thans inzag door en voor wie de revolutie gemaakt was, en vervolgt aldus: » Er zijn tegenwoordig in België een groot aantal jonge heethoofden, vol zucht naar nieuwe denkbeelden, die met verbijsterde zinnen aan eene revolutie hebben deel genomen, van welker gevolgen hunne verbeelding zich het onmogelijke had voorspeld. Hunne oogen zijn geopend, hunne begoocheling is voorbij en zij zien met afschrik, dat zij de instrument en de slaven eener heilschaphy geweest zijn, welke den voortgang wilde tegen houden eener beschaving, die zij zochten te bevorderen.

» Geen groote stad is er, waar wij geen dezer bekeerden kennen, die hunne dwaling belijden en hunne medewerking aan eene zaak betreuren, waarvan zij ver waren de verschrikkelijke gevolgen en jammerlijke ontknooping te voorzien.

» Is dit berouw geweltigd, het is nutteloos. De pogingen der stoutmoedige en kundige lieden moeten nu strekken, om den invloed op te wegen van eene verdierlijkende magt, door den glans der verlichting en de kracht hunner rede. De revolutie is gedaan. Door staatkunde en noodzakelijkheid is onze nieuwe monarchie erkend geworden. Wij hebben eene groote schipbreuk geleden; volgen wij de zeelieden na, en redden wij wat nog te redden is."

— De saksische regering heeft bij besluit van den 20 februarij de kiesvergaderingen, ter benoeming van afgevaardigden op den aanstaanden landdag bijeengeroepen.

— Volgens de laatste berigten uit Warschau, zag men aldaar de terugkomst van vorst *Paskewitz* dagelijks te gemoet, en vleide men zich als dan met eenige zekerheid iets van den toekomstigen staat van Polen te vernemen. — Degenen die zich het best onderrigt meenden, betwijfelden zeer of de voormalige constitutie in derzelver geheel zoude hersteld worden; de maatregelen tot heden door de regering genomen, schenen dit niet aan te duiden.

— Te Triest kwam den 25sten februarij een schip uit Alexandrien aan, met het berigt, dat Ibrahim bassa niet geslagen was, maar echter genoodzaakt om het beleg van St. Jean d'Acre voor het oogenblik op te breken; de Egiptische vloot was gehavend te Alexandrien binnengeloopen, doch na verloop van weinige dagen geheel hersteld, en met een aantal transportschepen naar Syrien vertrokken.

— Brieven uit Konstantinopel van den 12den februarij, spreken het berigt tegen, dat de gezant *Stratford Canning* naar Odessa zoude zijn vertrokken; na een togt van weinige dagen op de Zwarte zee was hij integendeel in de hoofdstad teruggekomen.

De tijdingen uit Syrien bleven tot nu toe niets beslissinds in; het beleg van St. Jean d'Acre ging langzaam voort, doch men wist niet, dat hetzelve, zoo als van Alexandrien is gemeld, geheel was opgebroken. De Druzen vorst van den Libanon had zich bepaaldelijk ten voordeele van de Egiptenaars verklaard, en bevond zich in het leger van Ibrahim Bassa; ook de steden Damascus en Aleppo schenen hem te zullen toevallen; doch de Turksche magt verzamelde zich meer en meer, en zou weldra in staat zijn om aanvallenderwijze te handelen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 10den Maart.

De algemeene beraadslagingen over het budget zijn gisteren bij de afgevaardigden voortgezet geworden, nadat vooraf de geloofsbrieven van het nieuw gekozen lid voor Leuven, den heer *Quirini*, de commissie voor de verificatien waren in handen gegeven, en

de kamer besloten had, op voorstel van den abt *de Haerne*, het aan de orde zijnde rapport over de petitien acht dagen uit te stellen, en deze rapporten, zoolang de discussien van het budget duurden, alleen om de veertien dagen aan te hooren. Verscheidene leden, als de heeren *Raikem*, *Ooy* en *Jullien*, hebben in deze zitting zich verder breedvoerig uitgelaten over het constitutioneele van den staat van beleg der stad Gent, de schending der plechtige vormen, en der persoonlijke vrijheid, die er het gevolg van zijn. De beide laatste heeren vooral stelden zich in de bres voor den uit Gent verdreven engelschman *Dixon*, en braghten certificaten ten zijnen voordeele bij, van onderscheiden autoriteiten der stad Gent, en vorderden, dat hij voor de regtbanken gebragt wierd, zoo hij werkelijk schuld had, maar dat men hem niet schandelijk verdrijven moest en onder loutere verdenking laten.

Aan het eind der zitting werd de sluiting der discussien gevraagd, doch de kamer besloot op de aanmerking van vele leden, dat de discussien wel gesloten zouden wezen, maar dat toch, vóór verder te gaan, de rapporteur der centrale sectie, de heer *Dumortier*, nog gehoord zou worden.

Overigens heeft deze zitting, evenmin als de vorige, veel van belang opgeleverd. De gevoelens, waarvan sommige leden in dezelve doen blijken, en het gedrag van andere, is intusschen weinig geschikt, om de natie vertrouwen en achting voor hare vertegenwoordigers in te boezemen. Zoo betuigde in deze zitting de heer *H. de Brouckere*, dat de minister van binnenlandsche zaken, sedert twee dagen, de houding en het karakter die hem pasten had aangenomen, waarom hij voortaan hem dan ook verdedigen en steunen zou; en dit zeide hij, nadat hij een weinig vroeger verzekerd had, dat het hem niet moeijelijk zou vallen vele daadzaken ten laste diens ministers aan te voeren, en in een der vorige zittingen het ministerie hevig had aangevallen. Zoo vernederen zich andere afgevaardigden tot lagheden, hunnen rang onwaardig. Terwijl de heer *Lebeau* over het budget redeneerde, hield hij plotselijk in zijne rede op, om den president te verzoeken, dat deze den heer *Gendebien* toch verbieden zou hem langer spotachtig aan te zien, daar hem dit in zijn spreken hinderde, waarop deze, boos wordend, antwoordde: ik lachte niet, en waarom ziet gij mij ook aan..! zoodat de president tusschen beide moest komen en de beide heeren tot meer zedigheid [illegible] *Lebeau* ziedaar vier zittingen, welke de kamer der vertegenwoordiging aan de algemeene discussie van het budget wijdt. Te vergeefs hebben wij er naar gewacht, dat er eenige hoop op verbetering of bezuiniging doorstralen zou, om die onzen lezers mede te deelen. Wij meenen te kunnen voorspellen, of liever verzekeren, dat deze discussien dor en zonder resultaat zullen zijn.

— In een raad van ministers, die voor eenige dagen op 's konings paleis gehouden is, moet er kwestie van wijzigingen in het tractaat der 24 artikelen geweest zijn; welke wijzigingen officieus aan ons gouvernement zijn medegedeeld. Men verzekert ons, dat geen der ministers op zich heeft durven nemen van deze wijzigingen in de kamers te spreken. (*Courrier.*)

— Hetzelfde blad zegt uit St. Nicolaas een brief van den 7den ontvangen te hebben, waarin vermeld wordt, dat onze genie op den linker Schelde-oever, niet ver achter de voormalige redoute van Pijp-Tabak, een fort opgerigt heeft, dat met 24 stukken zou gewapend worden, en, naar het schijnt, bestemd zijn, om de Hollanders te beletten, na het maken eener doorsnijding in den dijk, over [illegible] tot aan de Citadel te varen, buiten gevaar van onze forten [illegible]. Dit nieuwe fort, zoo *le Courrier* zegt, in het gezigt van het [illegible] schader opgerigt, wordt door een detachement kanonniers en [illegible] Brugsche burgerwacht bewaakt.

— De *Courrier* wil weten, dat de minister van oorlog bevel gegeven heeft, om 60 nieuwe belegeringsstukken uit de arsenalen der vestingen van Henegouwen naar Antwerpen over te brengen.

— De slagtoffers van de plunderingen en verwoestingen te Luik in de maand maart des vorigen jaars aangerigt, hebben deze stad doen dagvaarden tot betaling der schaden die zij dien ten gevolge geleden hebben, welke met de intressen op ongeveer 146,330 guldens worden geschat. De stad heeft hare verdediging toebetrouwd aan de advokaten *Longrée*, *Dereux* en *Lezaack*, zich voorbehoudende het reclameren der schadeloosstelling van den staat, zoo zij het geding voor de regtbank verliest.

— Men leest in het *Luxemburger Dagblad*:

» Het belgische gouvernement heeft bevel gegeven om de lichting voor de militie in den omtrek van vier uren buiten de vesting te doen ophouden, zoo ook alle nasporing en vervolging der achterblijvenden. De inning der contributien is intusschen niet gestaakt geworden; dit zal binnen kort door den loop der zaken wel een einde nemen.

Van den 11den Maart.

Zoo als in de vorige zitting der afgevaardigden besloten was, heeft de heer *Dumortier*, in die van gisteren, als rapporteur der centrale sectie, in eene redevoering die bijna twee uren duurde, de tegenwerpingen, door de onderscheiden ministers tegen zijn breed gestaand rapport, zoeken te wederleggen; hij verklaarde zijne meening omtrent de voorgestelde bezuiniging, en beklaagde zich eer over personaliteiten, bijzonder door den minister van financien hem aangedaan.

Nadat nog de heeren *Gendebien* en *de Brouckere* over persoonlijke aanmerkingen gesproken hadden, werd de discussie over het budget van oorlog geopend. Een der redenaars zocht de noodzakelijkheid van een sterk georganiseerd leger te betoogen; hem dacht dat zoo daaraan in het verleden jaar eenige millioenen meer besteed waren geweest, het land voor grootere opofferingen ware bewaard gebleven, welke nu, in de Vlaanderen alleen, aan overstroomingen als anderzins, vijf millioenen zouden bedragen. Hem bedenaar wees wijders eene groote gaping in het militaire wezen aan, het ontbreken namelijk van een militair eereteeken, dat hem tevens noodig voorkwam tot opwekking van het eergevoel in het leger.

De heer *Barthelemy*, die insgelijks het woord voerde, was van meening, dat er geen leger van 90,000 man noodig was; 46,000 Franschen stonden aan de grenzen, met behulp van deze en een leger van 50,000 Belgen was men in staat Holland het hoofd te bieden. Uit dit gezegde nam de heer *Gendebien* aanleiding, om den minister uitleggingen over de buitenlandsche staatkunde te vragen; men sprak van nieuwe vredes-voorwaarden, die reeds te Brussel zouden aangekomen zijn, hij wilde weten wat er van was. De heer *de Meulenaere* verwees naar zijne vorige redevoering, verklaarde de loopende geruchten voor ongegrond; hij verzekerde, dat er deswege geen voorstellen aan het gouvernement waren gedaan, uit de rapporten uit Londen, Parijs en den Haag bleek het, dat men de toetreding van al de mogendheden weldra te wachten had. De rede van den president van den raad van ministers in Frankrijk, kwam dit gevoelen versterken; de heer *de Meulenaere* las er het gedeelte België betreffende uit voor (*zie art. Parijs hieronder*). De heer *Gendebien* was met de verklaringen des ministers niet voldaan; doch derhalve [illegible] bepaalde met te zeggen, dat hij, op de [illegible] gerüchten gelogenstraft, maar er het gevolg niet uitgetrokken had, dat men de oorlogs-toerustingen niet voortzetten moest; men moest met de onderhandelingen voortgaan, maar tevens een aanzienlijk leger op de been houden.

De zitting werd tot maandag opgeheven.

— Het 4de regement, alhier in garnizoen, vertrekt maandag naar Turnhout.

FRANKRIJK.

Parijs, den 8sten Maart.

Het blijkt thans, dat men zich zeer bedrogen heeft in de voorgederstelling, dat de discussie over het budget van buitenlandsche zaken tot eenen hevigen strijd tusschen de oppositie en het ministerie aanleiding zoude geven. Voor zoo verre die discussie over het algemeen beleid der diplomatische aangelegenheden loopen zoude, is dezelve, volgens besluit der kamer, reeds in de zitting van woensdag ten einde gebragt; en heeft men van de oppositie, gedurende eene beraadslaging van twee dagen, geene andere dan de heeren *Lamarque en Manguin* gehoord, wier tegenstand immer te weinig sijsthematisch en te hevig is, om, hetzij bij het publiek eenen blijvenden indruk te verwekken, hetzij aan het ministerie wezenlijke bekommering te geven. Het is dan ten slotte de redevoering van den president van den raad, die de verdediging van het bestuur heeft op zich genomen, welke allergeschikt is, om aan het algemeen belang in te boezemen. In een zeer uitgebreid betoog, hetwelk de minister de behandeling der daadzaken vooraf zond, heeft hij het stelsel bestreden, dat Frankrijk na de revolutie van julij, zich alleen door eenen oorlog op het standpunt kon plaatsen, waartoe hetzelve door de omstandigheden geroepen wordt; de revolutie van julij, zeide hij, was niet met het doel geschied om, hetzij inwendig, de leerstellingen van het jaar 1793 terug te roepen; hetzij ten aanzien der andere mogendheden eene vijandelijke houding aan te nemen; het was veeleer de verwezenlijking van hetgene, gedurende vijftien jaren, door de ware vrijheidsvrienden bedoeld werd, de vestiging van eenen onafhankelijken, krachtigen, doch ordelijken staat. Indien men tot dit doel op eene vredelievende wijze kon geraken, waartoe dan de wapenen aannemen, om zich met geheel Europa in eene onoverzienbare elleude, in den ongelukkigsten strijd, eenen oorlog om begrooselen te storten? om de noodzakelijkheid daarvan aan te toonen beroepde men onophoudelijk, dat de overige mogendheden, vooral die van het

vaste land, den tegenwoordigen staat van Frankrijk vijandelijk waren, dezelve op den duur niet zouden dulden; doch gesteld dat dit zoo ware, dan immers was alle verwijl voor dit land voordeelig; men had dan nu de gelegenheid gehad om zich in eenen geduchten staat van tegenweer te zetten; terwijl men vroeger van alle middelen ontbloot was; — doch dit beweren was daarenboven eene dwaling, de mogendheden hadden ja de revolutie van julij met wantrouwen aangezien, omdat zij met reden beducht waren, dat de wanorden eener vorige omwenteling zich zouden vernieuwen, vooral omdat het voorbeeld van regeringloosheid bij hunne onderdanen navolging zoude vinden. Maar kon men nu dit wantrouwen wegnemen, kon men metderdaad bewijzen, dat ook Frankrijk gezind was, van in zich zelven eenen behoorlijken staat te vestigen, en de regten zijner naburen te eerbiedigen, dan zouden de mogendheden hun belang te zeer miskennen, indien zij niet eenen duurzamen vrede met een land, dat zoo vele inwendige kracht, zulke hulpbronnen als dit heeft, trachtten te onderhouden; — dit was van ook het denkbeeld, hetwelk reeds de beide vorige ministerien bezield had, en waarbij men zich tot nu toe zoo uitnemend wel had bevonden. Doch de poging die voor Frankrijk zelve onnodig was, moest men die niet ondernemen om zijne natuurlijke bondgenooten, de vrijheidsvrienden van Belgien, Polen, Italie en elders te ondersteunen? — Ook dit niet; want men zou zich alsdan ten doel hebben gesteld, om zich wijd en zijd als de voorvechter van het oproer te verklaren; men was aan zich zelve verschuldigd om de natien die een vreemd juk hadden afgeworpen, door invloed te ondersteunen, niet om door kracht van wapenen alles te bedwingen. — Na deze inleiding tot de meer bijzondere verderging van ieder der genoemde onderhandelingen overgaande, zeide de minister ten aanzien van Belgie, dat het traktaat van 15 november door Engeland en Frankrijk geratificeerd zijnde, deze moeijelijke kwestie als geeindigd moest beschouwd worden. De Koning van Holland had zich op nieuw tot het verkrijgen van eenige wijziging aan de konferentie en bijzonder aan het kabinet van st. Petersburg, gewend. Door het Russische hof was dien ten gevolge aan de overige mogendheden over de eindelijke vaststelling der voorwaarden geschreven, en dit schrijven had tot het verwijl in de ratificatie aanleiding gegeven. De gezanten van Rusland, Oostenrijk en Pruissen waren nieuwe bevelen wachtende, doch de ratificatie zou volgen. Men had Belgie en Holland binnen hunne oude grenzen terug gebragt en de vorderingen dier beide staten zoodanig gewijzigd, dat dezelve voortaan onafhankelijk doch te gelijk in eenen staat van onzijdigheid zullen zijn, welke dan door de gezamenlijke mogendheden is gewaarborgd.

De zaken van Polen hadden eene wending genomen, welke men bij het openen der zitting niet had kunnen voorzien, doch ofschoon door de wapenen ten onder gebragt, werd het nationaal bestaan dier natie immer nog met nadruk door Frankrijk gevorderd.

De moeijelijkste onderhandeling was voor het oogenblik die welke de pausselijke staten betrof; het ministerie had zich voorgesteld om te gelijker tijd den overwegenden invloed van Oostenrijk te beperken, en de veeltijds billijke eischen der bevolking te ondersteunen; daar het belang van geheel Europa medebragt, dat ook de tijdelijke magt van den paus niet krachteloos werd, moest men hier met behoedzaamheid te werk gaan; de middelen daartoe gebezigd waren bekend, doch tevens was de tijd niet gekomen om zich thans over derzelver doel en strekking meer bepaaldelijk uit te laten.

Eene vierde belangrijke zaak was tot de beslissing genaderd; de mogendheden die het traktaat van 6 julij 1827 onderteekenden, hadden de kroon van Griekenland aan prins *Otto* van Beijeren opgedragen, en dit bewijs van vertrouwen was met erkentelijkheid aangenomen. Te Konstantinopel was te gelijker tijd eene onderhandeling geopend om aan dit nieuw rijk meer geschikte grenzen te bezorgen, en het een en ander gaf aanleiding tot de gegronde hoop dat ook aan den treurigen toestand van Griekenland een einde zou komen.

Alle deze gewenschte uitslagen waren eindelijk door de bemoeijingen der conferentie te Londen verkregen; ofschoon miskend, had echter geheel Europa aan deze bijeenkomst van afgevaardigden, rust, vrede en welvaart van vele staten te danken; men had aldaar de botsing tusschen zoo vele verschillende belangen voorgekomen; *de nationale strijd tusschen twee naburige volken, welke geheel Europa in vuur en vlam had kunnen zetten, was aan banden gelegd, regten die door de wapenen verkregen waren, had men erkend, en bescherming verleend aan het ongeluk, hoezeer hetzelve aan eigene onvoorzigtigheid te wijten was.* Wat er eindelijk ook mogt gebeuren, Frankrijk was sterk door zich zelve; maar indien ook deze sterkte de mogendheden geen ontzag mogt inboezemen, dan was men echter thans van de hulp en bijstand van Engeland verzekerd; het verlicht ministerie hetwelk dat land bestuurde, had zich geheel aan de vrijzinnige beginselen aangesloten, en men had dus, wat er ook van de secundaire belangen mogt zijn, immer een verbond tot resultaat gekregen, dat aan geheel Europa des noods weerstand kan bieden.

Deze redevoering, die meer den tweeuren geduurd heeft, heeft vooral door de ontwikkeling van beginselen, veel indruk gemaakt. Men meende daarin een zelfvertrouwen te zien, dat inderdaad op het behoud des vredes gegronde hoop gaf; wat de bijzonderheden betreft is het niet onopgemerkt gebleven, dat noch de portugesche zaken, noch de sterkting der belgische vestingen, met een woord is aangeroerd.

— De prijzen der fondsen waren heden (Donderdag 8) de 5 pCt. kont. 96, 45; op tijd 96, 55; de 3 pCt. kont. 68, 30; op tijd 68, 40. Napelsche renten 79, 75; Sp. perpetuelen 54⅝.

Van den 9den Maart.

In de zitting van gisteren is men tot de beraadslaging der bijzondere hoofdstukken van het budget van buitenlandsche zaken, overgegaan, en zijn dezelve meerendeels zonder belangrijke vermindering aangenomen. De generaal *Lafayette* heeft hoogmaals beproefd, om de discussien op het algemeen beleid van het ministerie terug te brengen, en heeft bepaaldelijk nadere inlichtingen omtrent de verschillende onderhandelingen, waaronder ook die, welke de portugesche zaken betreft, gevraagd. De heer *Casimir Perier* heeft kortelijk het gezegde van den vorigen dag herhaald, verklarende dat het hem niet vrij stond, om zich voor het oogenblik meer omstandig uit te laten.

— De onlangs benoemde gezant te St. Petersburg, de heer *Mortier*, [illegible]

— Het blijkt thans uit de capitulatie der citadel van Ancona, waarvan de inhoud geheel bekend is, dat de fransche krijgsmagt ook dit gewigtig punt, nagenoeg met geweld heeft bezet. De voorwaarden aan den bevelhebber dier vesting voorgeslagen, lieten hem de keuze, om, hetzij met wapenen en krijgseer uit te trekken, hetzij gezamenlijk met de fransche troepen de dienst te verrigten; dit laatste echter niet anders, dan wanneer het opperbevel aan den kommandant der fransche troepen werd afgestaan, en met uitdrukkelijke bepaling, dat indien de Oostenrijkers de vesting mogten belegeren, *de Pausselijke troepen dan dezelve konden versterken, doch zich verbonden hielden, om niet tegen de Franschen te dienen.*

Het bevestigt zich voorts, dat de kommandant van het eskader, de kapitein *Gallois* terug geroepen is; doch de ministeriele bladen kondigen uitdrukkelijk aan, dat zulks niet geschiedt om reden van af te keuren, maar integendeel aan misverstand met den bevelhebber der landingstroepen, den kolonel *Comte* moet geweten worden. Het is de laatste die de verantwoordelijkheid der bezetting van Ancona heeft op zich genomen, en deze blijft in dezelfde betrekking.

— Men heeft goedgevonden in verschillende wijken dezer stad een welgelijkend afbeeldsel van den koning aan lantaarnpalen op te knoopen. Een groot plakkaat, in den vorm van een vonnis ingerigt, deed aan de voorbijgangers, de beweegredenen van deze zonderlinge executie, kennen.

— Het gerucht wil, dat de russische ambassadeur eene protestatie tegen de fransche expeditie in Italie heeft ingeleverd. Daarentegen zou Oostenrijk zich niet tegen de bezetting van Ancona door de Franschen verklaren; maar, wil men zelfs verzekeren, zijne bemiddeling aangeboden hebben, om den Paus met Frankrijk te verzoenen.

— Heden (Vrijdag 9) waren de fondsen gesteld: 5 pCt. 96 75 kont.; 96, 70 op tijd; de 3 pCt. 68, 85 kont.; 68, 80 op tijd Nap. renten 55⅝; Sp. perpetuelen 80, 10.

KOLONIE LIBERIA.

De eerste bevrachting Negers, aan de kusten van Afrika ontvoerd, landde in 1621 te Virginie aan, welke landstreek destijds eene Engelsche volkplanting was. Het koloniaal gouvernement beproefde al dadelijk de invoering van slaven te verhinderen; maar de wetten door haar voorgesteld, werden niet met de vereischte hoogere goedkeuring bekrachtigd om van uitwerking te kunnen worden. De raadgevers der kroon gaven steeds voor, als grond van weigering, dat het aannemen dier wetten den handel en de scheepvaart van Engeland een te groot nadeel zoude toebrengen.

Tijdens de onafhankelijkverklaring der vereenigde Staten, had het gebruik van slaven reeds diepe wortelen in de Staat-huishoudkunde der zuidelijke Staten geschoten. De grondleggers der Noord-Amerikaansche vrijheid waren wel overtuigd, dat het onmogelijk was den slavenhandel dadelijk af te schaffen, als makende deze eene der voorwaarden van het verdrag uit; maar zij waren tevens

op deszelfs toekomstige afschaffing bedacht; zij bepaalden een tijdperk, waarna die handel niet meer geduld zoude zijn en waarin dezelve als kaapvaart beschouwd en met den dood gestraft zoude worden.

Sedert het jaar 1777 was een comité van weigering in Virginië bezig met de herziening van de wetten dezer Republiek. Zij bepaalde, onder anderen, dat de kinderen van slaven, na de aanneming van de bill geboren, vrij verklaard zouden worden. Volgens het ontwerp van dat comité, moesten deze kinderen, na hunnen eersten leeftijd in den schoot hunner familien te hebben doorgebragt, op kosten van den Staat onderwezen worden en opgeleid in die beroepen, waarvoor zij de meeste neiging gevoelden. Voorts stelde men zich voor om deze menschen, de jongelingen op hun 21ste de meisjes op hun 18de jaar, over te brengen in het noord, hetwelk men ter vestiging eener volkplanting het geschiktste zoude oordeelen. Men zoude deze kolonisten van wapens, gereedschappen, zaden, huis- en werkdieren en van al het noodige tot vestiging van eene duurzame stichting voorzien. Vervolgens zoude men hen vrij en onafhankelijk verklaren; hun de bescherming van Virginië verzekeren, voor zoo lang zij zelven nog niet in staat zouden zijn, zich tegen derzelver vijanden te verdedigen. Dat ontwerp had geene dadelijke gevolgen, ofschoon het ook nooit geheel is opgegeven geworden. In tegendeel bij herhaling kwam het weder ter baan; en zelfs in 1816 noodigde de algemeene vergadering de uitvoerende Magt uit, om met den President der Vereenigde Staten in beschikking, te treden over de middelen ter vestiging op de kusten van Afrika of op het vaste land derzelver vereeniging, eener verblijfplaats voor de vrije kleurlingen die zich derwaarts wenschten te begeven en voor de Negerslaven, bij het, in het vervolg verkrijgen van derzelver vrijheid. De Staten van Marijland, van Georgie en nog een derde namen gelijksoortige besluiten.

De Noordamerikaansche Unie telt aan zwarten eene bevolking van 2 millioen zielen, welke in dezelfde verhouding als die der blanken aanwast en in dertig jaren tijds verdubbelt. Vijf zesde gedeelte der zwarten is slaaf; slechts één zesde gedeelte is vrij. Ook in Amerika bestaat het vooroordeel tegen de lieden der kleur, en ofschoon iets minder sterk, is ook daar eene grensscheiding tusschen de afstammelingen van Cham en die van Sem en Japhet gevestigd. Men kent er echter minder dan elders, daden van wreedheid uit dat vooroordeel voortspruitende. Intusschen vermengen zich de geslachten niet; en niets is er, wat op eenige te zamensmelting voor het vervolg kan doen hopen. De staat van ondergeschiktheid, waarin de zwarten geplaatst zijn, heeft niet weinig invloed op hunne morele ontwikkeling, terwijl het, door menig feit bewezen is, dat, ook geïnstrueerde, en den ontzenuwden invloed van het vooroordeel tegen de kleur en der slavernij wegenomende, ook de zwarten niet minder dan de blanken voor eene stoffelijke en zedelijke ontwikkeling vatbaar zijn, gelijkelijk geschikt tot genieting van al de voorregten, waarmede de Voorzienigheid zoo mildelijk het menschdom begiftigde. *(Het vervolg hierna.)*

Dezelfde prijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, 10 *Maart* 1832.

			gebl.
Nederland, Werkelijke schuld, 2½ pct.	f	41 ½ à 42 ¼	41 13/16
Uitgestelde schuld.		⅛ à 1 1/16	—
Kansbiljetten.		16¾ à 17¼	16⅞
Amortisatie Syndicaat, 4½ pct.		69¾ à 70½	70
Idem. idem., 3½ pct.		55¾ à 56⅛	56
Oorlogslasten 1830. à 5 pct.		87¾ à 88⅛	88
Vrijw. gekk. 1831. à 6 pct.		93¾ à 94½	94¼
Nieuwe idem 1832. à 5 pct.		79 à 80	79½
Schatkist-biljetten, 6 pct.		98¾ à 99½	99
Handel-Maatschappij, 4½ pct.		— à —	—
Frankrijk, inschr. op 't Grootb. 3 pct.		68¾ à 69⅛	69
Rusland, Bij *Hope en Comp.*, 5 pct.		89¾ à 90½	90
Bij dezelfde 1822/23, 5 pct.		91¼ à 92⅛	91¾
Spanje, Certific. Amst., 5 pct.		46⅜ à 47⅛	46⅞
Dezelfde 3 pct.		— à —	—
Uitgestelde schuld.		— à —	—

* * Op den huize *Leeuwenstein* te Vuren is, den 9den Maart 1832, door Gods goedheid zeer voorspoedig van eene welgeschapene *DOCHTER* bevallen Vrouwe G. J. KALEN, harte lijk geliefde Echtgenoote van
* W. F. C. VAN LAAK,
Pred. van *Antwerpen*, thans Veldpred. der 2de Legers-afdeeling, beroepen te *Oudshoorn*.
(Voor familie en vrienden bekend dit bericht de plaats eener afzonderlijke kennisgeving.)

* * Diep bedroefd geven wij hoog dezen gebruikelijken weg bericht, dat op den 28sten November laatstleden, aan boord van het Schip *Willem Ernst*, op zijne terugreis van *Batavia* naar het Vaderland, in den jeugdigen leeftijd van ruim 27 jaren is overleden, onze hartelijk geliefde Broeder, de Wel-Edele Gestrenge Heer KAREL FREDERIK TURNER, Luitenant bij het Regiment Hussaren no. 7.
Amsterdam, 8 Maart 1832.
JAN TURNER.
Mede uit naam mijns afwezend zijnde Broeders.

* * J. LAROS, J. J. MINDEROP, G. W. KONING, G. HARTING, J. DE HAAS, A. G. VERMEULEN en J. N. HARST, Makelaars te *Rotterdam*, zullen, als last hebbende van hunne Meesters, en geautoriseerd door de Regtbank van Koophandel, ten overstaan van derzelver Griffier, op *Vrijdag* den 23sten Maart 1832, des middags ten 12 ure, in het Notarishuis op de Geldersche kade, publiek veilen en presenteren te verkoopen: Eene partij van 897 vaten VIRGINIE en 208 vaten KENTUCKY BLADEN TABAK bij het halve Ned. pond op rafactie, onlangs van Amerika alhier aangevoerd, en dat bij kavelingen zoo als die zijn liggende als nader bij Notitie zal worden aangewezen.
Nadere onderrigting bij bovengemelde Makelaars.

* * Alle de Makelaars in TABAK te *Rotterdam*, zullen, als last hebbende van hunne Meesters, en geautoriseerd door de Regtbank van Koophandel, ten overstaan van dergelver Griffier; op Vrijdag den 23sten Maart 1832, (dadelijk na den afloop der veiling van 897 vaten Virginie en 208 vaten Kentucky Bladen Tabak) in het local der Notarissen, aan de Geldersche kade aldaar, publiek veilen en presenteren te verkoopen: Een partij van 55 vaten VIRGINIE TABAK, bij het halve Ned. pond op rafactie, en dat bij kavelingen zoo als die zijn liggende, als nader bij Notitie zal worden aangewezen.
Nadere onderrigting bij de Makelaars.

* * Bij den ondergeteekende zal tegen 25 dezer maand de kleine METALEN KRUISEN tegen 1 Gulden te bekomen zijn, van gelijke model en bewerking als de grooten, waartoe de inteekenlijst te *'s Hage* bij M. H. REUSER, Mr. Schilder op de Turfmarkt, te *Antwerpen* op de Citadel, en te *Utrecht* voorhanden zijn. Brieven of Commissie Franco.
Utrecht, 10 Maart 1832.
M. A. F. REUSER,
op de Nieuwegracht.

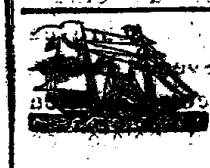

STOOMBOOT
WILLEM DE EERSTE,
Varende in het Bedrijf tusschen NIJMEGEN en ROTTERDAM, *Vice Versa*.
Aan het Geëerd Publiek wordt bekend gemaakt, dat de dienst van genoemde Stoomboot, zal aanvangen op Donderdag den 15den Maart, van *Nijmegen*, des morgens ten 7 ure.
En voorts als gewoonlijk, des Zondags, Dingsdags en Donderdags van *Nijmegen*, 's morgens ten 7 ure.
Des Maandags, Woensdags en Vrijdags van *Rotterdam*, des morgens ten 6 ure.

* * De ondergeteekende W. PIETERSE, Commissionair te Goes, maakt de geïnteresseerden bekend, dat alsnog genoegzaam voorhanden en verkrijgbaar zijn PLAATSVERVANGERS en NUMMERVERWISSELAARS, voor de Nationale Militie en Schutterijen tegen billijke en aannemelijke Voorwaarden.
Informatien te bekomen te Bergen-op-Zoom, bij *Lemmers* in de Kroon; te Rozendaal, bij den Heer Notaris *Bacx*; te Breda, bij de Wed. *Vermunt* in de Zwaan; te Tilburg, bij de Wed. *van Roosel* in den Engel, en te 's Hertogenbosch, bij *de Kaef* in de Zwaan. Het kantoor wordt gehouden te Goes, Lett. C No. 112.
W. PIETERSE,
Gp. Commissionair.

* * De Heeren Luitenants-Kwartiermeesters der Schutterij bij het Koninklijk Leger te Velde en in de Vestingen, worden vriendelijk uitgenoodigd, om de nog onder hen berustende Inteekeninglijsten op het werk getiteld:
EERZUIL VOOR NEERLANDS SCHUTTERIJ,
onverwijld aan den ondergeteekende, onder kruisband, per post terug te zenden, alzoo op het einde dezer maand met het drukken een aanvang zal worden gemaakt.
Amsterdam, 3 *Maart* 1832.
BREST VAN KEMPEN.

* * Bij de Uitgevers deser zijn te bekomen TWEE UITSTEKEND REGTE KUNSTPLATEN, voorstellende de eene, *het oogenblik waarop de boot van den Luitenant van Speyk, tegen den Antwerpschen wal gedreven, door de Belgen overvallen wordt*; de tweede, *het oogenblik waarop de boot, door het in brand steken van het kruit, in de lucht springt*. Deze Platen op groot velijn papier, uitmuntend getekend door den kunstschilder SCHOTEL te Dordrecht, en keurig op steen gebragt ter drukkerij van DESGUERROIS, kosten ieder *f* 4,50 en op Chineesch papier *f* 5,00.

Te Breda, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers